

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 241/2014

av den 7 januari 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artiklarna 26.4 tredje stycket, 27.2 tredje stycket, 28.5 tredje stycket, 29.6 tredje stycket, 32.2 tredje stycket, 36.2 tredje stycket, 41.2 tredje stycket, 52.2 tredje stycket, 76.4 tredje stycket, 78.5 tredje stycket, 79.2 tredje stycket, 83.2 tredje stycket, 481.6 tredje stycket och 487.3 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i denna förordning är nära förknippade med varandra, eftersom de avser element i kapitalbaskraven på institut och avdrag från dessa element i kapitalbaskraven vid tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013. Det är önskvärt att alla tekniska tillsynsstandarder om kapitalbas som krävs enligt förordning (EU) nr 575/2013 samlas i en enda förordning för att förenhetliga dessa bestämmelser, som bör träda ikraft samtidigt, och underlätta för dem som omfattas av skyldigheterna att överblicka dem.
- (2) För att inom unionen öka konvergensen om hur förutsebara utdelningar ska dras av från delårs- eller årsöverskott, är det nödvändigt att införa en hierarki över sätten att värdera avdraget: i första hand ett relevant organs beslut om utdelningar, i andra hand utdelningspolitiken och i tredje hand en historisk kvot för utdelningsbetalning.
- (3) Utöver de allmänna kapitalbaskraven med tillägg eller ändringar genom särskilda krav som fastställts i fråga

om kapitalbas för dessa typer av institut, är det nödvändigt att specificera villkoren enligt vilka behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag är ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut vid tillämpning av kapitalbaskrav. Därigenom begränsas risken att något institut kan vara verksamt med den särskilda ställningen som ömsesidigt bolag, kooperativ sammanslutning, sparbank eller liknande institut för vilka särskilda kapitalbaskrav kan vara tillämpliga, om institutet saknar de egenskaper som är vanliga för institut inom unionens kooperativa banksektor.

- (4) För ett institut som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ömsesidigt bolag, kooperativ sammanslutning, sparbank eller liknande institut, är det i vissa fall lämpligt att göra åtskillnad mellan innehavare av institutets kärnprimärkapitalinstrument och medlemmarna av det institutet, eftersom medlemmar i allmänhet behöver inneha kapitalinstrument för att ha rätt till utdelning och även för att ha rätt till en del av vinsterna och reserverna.
- (5) Den egenskap som kooperativ, sparbanker, ömsesidiga bolag och liknande institut har gemensamt brukar vara att bedriva verksamhet till förmån för institutets kunder och medlemmar samt att tillhandahålla tjänster till allmänheten. Det primära målet är inte att generera och betala ut finansiell avkastning till externa tillhandahållare av kapital, så som aktieägare i aktiebolag. Därför skiljer sig de kapitalinstrument som används av dessa institut från kapitalinstrument som ges ut av aktiebolag, som i allmänhet ger innehavarna full tillgång till reserver och vinster i pågående verksamhet och likvidation och kan överlåtas till tredje part.
- (6) En gemensam egenskap för kooperativa institut är i allmänhet medlemmarnas möjlighet att utträda och därför kräva inlösen av de kärnprimärkapitalinstrument de innehar. Detta förhindrar inte att en kooperativ sammanslutning ger ut kapitalinstrument som räknas som kärnprimärkapitalinstrument för vilka det inte finns någon möjlighet för innehavarna att kräva att institutet återlöser instrumenten, förutsatt att dessa instrument uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013. Om ett institut ger ut olika typer av instrument i enlighet med artikel 29 i den förordningen, får inte vissa av dessa instrumenttyper åsättas andra rättigheter än de som anges i artikel 29.4 i förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (7) Sparbanker är i regel strukturerade som stiftelser där det inte finns någon ägare av kapitalet, dvs. ingen som deltar i kapitalet och som kan dra fördel av institutets vinst. En av de viktigaste egenskaperna hos ett ömsesidigt bolag är i allmänhet att medlemmarna inte bidrar till institutets kapital och inte under ordinarie verksamhet får någon direkt utdelning av reserverna. Detta bör inte förhindra att dessa institut för att utveckla sin verksamhet ger ut kärnprimärkapitalinstrument till investerare eller medlemmar som kan delta i kapitalet och i viss mån dra fördel av reserverna under löpande verksamhet och vid likvidation.
- (8) Alla befintliga institut som före den 31 december 2012 inrättats och erkänts som ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande institut enligt tillämplig nationell lag bör, utan avseende på rättslig form, fortsätta att vara klassificerade som sådana vid tillämpningen av del två av förordning (EU) nr 575/2013, om de fortsätter att uppfylla de kriterier som gjorde att de erkändes som någon av dessa enheter enligt tillämplig nationell lag.
- (9) När de situationer definieras som bör räknas som indirekt finansiering för alla slags kapitalinstrument, är det mer praktiskt och uttömmande att det sker genom att man specificerar egenskaperna för det motsatta begreppet, nämligen direkt finansiering.
- (10) Vid tillämpningen av kapitalbasbestämmelser på ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker och liknande institut, måste dessa instituts särdrag beaktas på lämpligt sätt. Bestämmelser bör antas för att bland annat se till att sådana institut i förekommande fall kan begränsa inlösen av sina kapitalinstrument. Om det enligt tillämplig nationell lagstiftning är förbjudet för institut av detta slag att vägra att lösa in instrument är det således viktigt att man i bestämmelserna om instrumenten ger instituten möjlighet att skjuta upp inlösen av instrumenten och att begränsa det belopp som ska lösas in. Med hänsyn till hur viktigt det är att kunna begränsa eller skjuta upp inlösen, bör de behöriga myndigheterna desutom ges befogenhet att begränsa inlösen av andelar i kooperativ, och instituten bör dokumentera varje beslut som begränsar inlösen.
- (11) Behandlingen av begreppet vinst vid försäljning förknippad med en framtida marginalintäkt i samband med värdepapperisering bör definieras och anpassas till internationell praxis (t.ex. praxis som definierats av Baselkommittén för banktillsyn), och man bör se till att ingen återkallbar vinst på försäljning tas med i ett instituts baskapital eftersom den saknar beständighet.
- (12) För att undvika tillsynsarbiter och sörja för harmoniserad tillämpning av kapitalkravsbestämmelser i unionen, är det viktigt att se till att det finns ett enhetligt förhållningssätt till avdrag från kapitalbasen av poster som förluster under innevarande räkenskapsår, uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och tillgångar i förmånsbestämda pensionsplaner.
- (13) För att säkerställa överensstämmelse inom EU när det gäller hur incitament till inlösen värderas, är det nödvändigt att beskriva fall då det uppstår förväntan om att instrumentet troligen kommer att lösas in. Bestämmelser behöver också utformas som leder till att förlusttäckning för hybridinstrument aktiveras i rätt tid, för att därigenom öka dessa instruments förlusttäckning i framtiden. Eftersom instrument som ges ut av specialföretag för värdepapperisering är mindre säkra ur tillsynsynpunkt än direktemitterade instrument, måste användningen av specialföretag för indirekt utgivning av baskapital begränsas och strikt regleras.
- (14) Behovet av att säkerställa tillsynsmässigt lämpliga beräkningar av institutens exponeringar för indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav måste vägas mot behovet av att se till att detta inte blir alltför betungande för instituten.
- (15) En utförlig och uttömmande process anses nödvändig för behöriga myndigheters beviljande av tillsynstillstånd att reducera kapitalbasen. Innehavarna bör inte informeras om inlösen, reduceringar och återköp av kapitalbasinstrument innan institutet har fått den berörda behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Institutet bör tillhandahålla en utförlig förteckning över element, så att den behöriga myndigheten får all relevant information innan den fattar beslut om att bevilja tillstånd.
- (16) Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen bör föreskrivas, för att i förekommande fall ge utrymme för och tillåta tillämpning av finansiella biståndsplaner. Sådana tillfälliga undantag bör inte gälla under längre tid än de finansiella biståndsplanerna.
- (17) Om specialföretag för värdepapperisering ska kunna räknas in i kapitalbasens primärkapitaltillskott- och supplementärkapitalposter, bör den del av specialföretagens tillgångar som inte investeras i kapitalbasinstrument som ges ut av institut förbli så minimal och obetydlig som möjligt. För att uppnå detta bör ett tak sättas för den andelen av tillgångarna och i form av en gräns, uttryckt i förhållande till specialföretagets genomsnittliga samlade tillgångar.

(18) Syftet med övergångsbestämmelserna är att möjliggöra en smidig övergång till det nya tillsynsregelverket. Vid tillämpningen av övergångsbestämmelserna för filter och avdrag, är det därför viktigt att denna övergångsbehandling enligt förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas konsekvent. Samtidig bör hänsyn tas till den särskilda utgångspunkt som införts genom de nationella bestämmelser som införlivar tidigare unionslagstiftning i form av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG ⁽²⁾.

(19) Överskjutande kärnprimärkapital- eller primärkapitaltillskottinstrument som bibehålls i enlighet med övergångsbestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 får enligt dessa bestämmelser inbegripas inom gränserna för bibehållna instrument för lägre kapitalnivåer. Det kan emellertid inte ändra gränserna för bibehållna instrument för lägre nivåer, och därför bör bibehållna gränser för den lägre nivån endast kunna inbegripas om det finns tillräckligt utrymme på denna lägre nivå. Slutligen bör det vara möjligt att senare omklassificera dessa instrument till kapital på högre nivå, eftersom de är extra instrument för den högre nivån.

(20) Denna förordning bygger på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.

(21) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från bankintressentgruppen, som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽³⁾,

(22) Europeiska bankmyndigheten bör se över tillämpningen av denna förordning och särskilt av förfarandereglerna för att bevilja inlösen av kärnprimärkapitalinstrument för ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

sparbanker eller liknande institut. Myndigheten bör vid behov också föreslå förändringar.

(23) Europeiska bankmyndigheten har rådgjort med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om hanteringen av tredjelands försäkrings- eller återförsäkringsföretags kapitalinstrument och om hanteringen av kapitalinstrument i företag som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽⁴⁾ i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNT

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för följande:

- a) Innebörden av "företag" vid fastställandet av om företagsbara kostnader eller utdelningar har dragits av från kapitalbasen i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) De villkor enligt vilka behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut vid tillämpningen av artikel 27.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Tillämpliga former och art av indirekt finansiering av kapitalinstrument i enlighet med artikel 28.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
- d) Arten av begränsningar av inlösen som krävs i enlighet med artikel 29.6 i förordning (EU) nr 575/2013, om det enligt tillämplig lagstiftning inte är tillåtet för institutet att vägra lösa in kapitalbasinstrument.
- e) Ytterligare specificering av begreppet vinst vid försäljning i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- f) Tillämpningen av avdrag från kärnprimärkapitalposter och andra avdrag för poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital i enlighet med artikel 36.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- g) De kriterier enligt vilka behöriga myndigheter i enlighet med artikel 41.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillåta att ett institut minskar tillgångsbeloppet i den förmånsbestämda pensionsplanen.
- h) Formen och arten av incitament till inlösen, arten av eventuell uppskrivning av ett primärkapitaltillskottinstrument efter en tillfällig nedskrivning samt förfaranden och tidpunkter för utlösande händelser, egenskaper hos instrumenten som skulle kunna hindra rekapitalisering samt användning av specialföretag, i enlighet med artikel 52.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- i) Den försiktighet som krävs vid skattningar som används som alternativ till att beräkna de underliggande exponeringarna för indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav, i enlighet med artikel 76.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- j) Vissa detaljerade villkor som måste vara uppfyllda innan en tillsynsmyndighet lämnar tillstånd för att reducera kapitalbasen samt det berörda förfarandet enligt artikel 78.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
- k) Villkoren för ett tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen, i enlighet med artikel 79.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- l) De typer av tillgångar som i enlighet med artikel 83.2 i förordning (EU) nr 575/2013 kan hänföra sig till driften av ett specialföretag samt begreppen minimala och obetydliga för fastställandet av kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital utgivet av ett specialföretag.
- m) De detaljerade villkoren för justeringar av kapitalbasen i enlighet med införlivandebestämmelser, i enlighet med artikel 481.6 i förordning (EU) nr 575/2013.
- n) Villkoren för poster i andra kapitalbaskategorier som är uteslutna från fortsatt tillämpning av äldre regler på kärnprimärkapital- eller primärkapitaltillskottposter, i enlighet med artikel 487.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL II

KAPITALBASKATEGORIER

AVSNITT 1

Kärnprimärkapital och kärnprimärkapitalinstrument

Underavsnitt 1

Förutsebara utdelningar och avgifter

Artikel 2

Innebörden av "förutsebar" i förutsebar utdelning enligt artikel 26.2 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Beloppet för förutsebara utdelningar som institut ska dra av från delårs- eller årsöverskott i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska fastställas enligt punkterna 2–4.
2. Om ett instituts ledningsorgan har fattat ett formellt beslut eller föreslagit ett beslut för institutets berörda organ om lämnade utdelningsbelopp, ska detta belopp dras av från motsvarande delårs- eller årsöverskott.
3. Om delårsutdelningar lämnas, ska det restvärde för delårsöverskott som uppkommer vid beräkningen enligt punkt 2 och som ska adderas till kärnprimärkapitalposterna minskas, med beaktande av bestämmelserna i punkterna 2 och 4, med beloppet för en eventuell förutsebar utdelning som kan förväntas komma att lämnas ur det resterande delårsöverskottet, tillsammans med de slutliga utdelningarna för hela budgetåret.
4. Innan ledningsorganet fattar ett formellt beslut eller föreslår ett beslut för det berörda organet om lämnande av utdelningar, ska det belopp som institutet ska dra av för förutsebara utdelningar från delårs- eller årsöverskott vara lika med delårs- eller årsöverskottet multiplicerat med kvoten för utdelningsbetalning.
5. Kvoten för utdelningsbetalning ska fastställas på grundval av den utdelningspolitik som ledningsorganet eller annat berört organ godkänt för den relevanta perioden.
6. Om utdelningspolitiken innehåller ett utdelningsintervall i stället för ett fast värde, ska den övre intervallnivån användas vid tillämpningen av punkt 2.
7. I avsaknad av en godkänd utdelningspolitik eller om det enligt den behöriga myndighetens uppfattning är troligt att institutet inte kommer att tillämpa sin utdelningspolitik, eller om denna politik inte är en försiktig grundval för fastställandet av avdragsbeloppet, ska kvoten för utdelningsbetalning grundas på det högsta värdet av följande:

- a) De genomsnittliga kvoterna för utdelningsbetalning under de tre år som föregick året i fråga.
- b) Kvoten för utdelningsbetalning för det år som föregick året i fråga.

8. Den behöriga myndigheten får tillåta att institutet justerar beräkningen av kvoten för utdelningsbetalning enligt beskrivningen i punkt 7 a och b för att utesluta extraordinära utdelningar som lämnats under perioden.

9. Det belopp för förutsebara utdelningar som ska dras av ska fastställas med beaktande av eventuella lagstadgade begränsningar av utdelningar, särskilt begränsningar som fastställts i enlighet med artikel 141 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾. Hela överskottbeloppet efter avdrag av förutsebara kostnader med hänsyn till sådana begränsningar får räknas in i kärnprimärkapitalposter, om villkoret i artikel 26.2 a i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllt. Om sådana begränsningar är tillämpliga ska de förutsebara utdelningarna dras av på grundval av den kapitalkonserveringsplan som den behöriga myndigheten godkänt i enlighet med artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

10. Beloppet för förutsebara utdelningar, som ska lämnas i en form som inte minskar kärnprimärkapitalposter, som utdelningar i form av aktier (s.k. *scrip-dividends*), får inte dras av från delårs- eller årsöverskott som ska räknas in i kärnprimärkapitalposter.

11. Innan den behöriga myndigheten tillåter att institutet räknar in delårsöverskott eller årsöverskott i kärnprimärkapitalposter, ska den förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag från delårs- eller årsöverskottet och alla avdrag som avser förutsebara utdelningar har gjorts, antingen enligt den tillämpliga redovisningsramen eller eventuella andra justeringar.

Artikel 3

Innebörden av "förutsebar" i förutsebar kostnad enligt artikel 26.2 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Beloppet för förutsebara kostnader som ska beaktas ska omfatta följande:

- a) Skattebelopp.
- b) Beloppet för eventuella förpliktelser eller omständigheter som uppkommer under den berörda rapporteringsperioden som troligen minskar institutets överskott varvid den behöriga myndigheten inte är förvissad om att alla nödvändiga värdejusteringar, exempelvis ytterligare värdejusteringar enligt artikel 34 i förordning (EU) nr 575/2013, eller avsättningar har gjorts.

2. Förutsebara kostnader som inte redan har beaktats i resultaträkningen ska föras till den delårsperiod under vilken de har

uppkommit, så att varje delårsperiod får bära en rimlig andel av dessa kostnader. Betydande eller icke-återkommande händelser ska beaktas till fullo och utan dröjsmål i den delårsperiod under vilken de inträffar.

3. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag från delårs- eller årsöverskottet och alla avdrag som avser förutsebara kostnader har gjorts, antingen enligt den tillämpliga redovisningsramen eller eventuella andra justeringar, innan myndigheten tillåter att institutet räknar in delårsöverskott eller årsöverskott i kärnprimärkapitalposter.

Underavsnitt 2

Kooperativa sammanslutningar, sparbanker, ömsesidiga bolag och liknande institut

Artikel 4

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som kooperativ sammanslutning enligt artikel 27.1 a ii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som en kooperativ sammanslutning vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013 om villkoren i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1 ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

- a) I Österrike: Institut som är registrerade som "eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)" eller "registrierte Genossenschaft" i enlighet med "Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)".
- b) I Belgien: Institut som är registrerade som "société coopérative/coöperative vennostchap" och godkända vid tillämpning av kungligt lagdekret av den 8 januari 1962 om fastställande av villkor för tillämpning av nationella grupperingar av kooperativa sammanslutningar och kooperativa sammanslutningar.
- c) I Cypern: Institut som är registrerade som "Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΙ" och inrättade i enlighet med lagen om kooperativa sammanslutningar från 1985.
- d) I Tjeckien: Institut som är godkända som "spořitelní a úvěrní družstvo" enligt "zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev".
- e) I Danmark: Institut som är registrerade som "andelskasser" eller "sammenslutninger af andelskasser" enligt den danska lagen om finansiell verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- f) I Finland: Institut som är registrerade som något av följande:
- 1) "Osuuspankki" eller "andelsbank" enligt "laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuutoisista luottolaitoksista" eller "lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform".
 - 2) "Muu osuuskuntamuutoinen luottolaitos" eller "annat kreditinstitut i andelslagsform" enligt "laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuutoisista luottolaitoksista" eller "lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform".
 - 3) "Keskusyhteisö" eller "centralinstitutet" enligt "laki talletuspankkien yhteenliittymästä" eller "lag om en sammanslutning av inlåningsbanker".
- g) I Frankrike: Institut som är registrerade som "sociétés coopératives" enligt "Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération" och godkända som "banques mutualistes ou coopératives" enligt "Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II".
- h) I Tyskland: Institut som är registrerade som "eingetragene Genossenschaft (eG)" enligt "Gesetz betreffend die Erwerb- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)".
- i) I Grekland: Institut som är registrerade som "Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί" enligt lag 1667/1986 om kooperativ och som är verksamma som kreditinstitut får benämnas som "Συνεταιριστική Τράπεζα" enligt lag 3601/2007 om banker.
- j) I Ungern: Institut som är registrerade som "Szövetkezeti hitelintézet" enligt lag CXII från 1996 om kreditinstitut och finansföretag.
- k) I Italien: Institut som är registrerade som något av följande:
- 1) "Banche popolari" som avses i lagdekret nr 385 av den 1 september 1993.
 - 2) "Banche di credito cooperativo" som avses i lagdekret nr 385 av den 1 september 1993.
 - 3) "Banche di garanzia collettiva dei fidi" som avses i artikel 13 i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 nr 269, ändrat till lag nr 326 av den 24 november 2003.
- l) I Luxemburg: Institut som är registrerade som "Sociétés coopératives" enligt definitionen i avsnitt VI i lag av den 10 augusti 1915 om rörelseidkande bolag.
- m) I Nederländerna: Institut som är registrerade som "coöperaties" eller "onderlinge waarborgmaatschappijen" enligt avdelning 3 bok 2 i "Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek".
- n) I Polen: Institut som är registrerade som "bank spółdzielczy" enligt bestämmelserna i "Prawo bankowe".
- o) I Portugal: Institut som är registrerade som "Caixa de Crédito Agrícola Mútuo" eller som "Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola", godkänt enligt lagdekret nr 24/91 av den 11 januari.
- p) I Rumänien: Institut registrerade som "Organizații cooperatiste de credit" enligt bestämmelserna i regeringens undantagsförordning nr 99/2006 om kreditinstitut och kapitalkrav, godkänd med ändringar och tillägg genom lag nr 227/2007.
- q) I Spanien: Institut som är registrerade som "Cooperativas de Crédito" enligt lag 13/1989 av den 26 maj om kreditkooperativ.
- r) I Sverige: Institut registrerade som "medlemsbank" enligt lag (1995:1570) om medlemsbanker eller som "kreditmarknadsförening" enligt lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.
- s) I Förenade kungariket: Institut som är registrerade som "cooperative societies" enligt "Industrial and Provident Societies Act 1965" och enligt "Industrial and Provident Societies Act (Nordirland) 1969".
3. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1, ska institutet med avseende på kärnprimärkapital och i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.
4. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1, ska innehavarna (som kan men inte måste vara medlemmar av institutet) av kärnprimärkapitalinstrumenten enligt punkt 3 ha möjlighet att utträda i enlighet med tillämplig nationell lag men även ha rätt att kräva att institutet återlöser dem, men med förbehåll för begränsningarna i nationell lag, bolagets stadgar, förordning (EU) nr 575/2013 och denna förordning. Detta får inte förhindra att institutet i enlighet med nationell lag till medlemmar och icke-medlemmar ger ut kärnprimärkapitalinstrument som uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte ger rätt att kräva att institutet återlöser kapitalinstrumentet.

Artikel 5

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som sparbank enligt artikel 27.1 a iii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som en kooperativ sammanslutning vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om samtliga villkor i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

- a) I Österrike: Institut som är registrerade som "Sparkasse" enligt paragraf 1.1 i "Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)".
- b) I Danmark: Institut som är registrerade som "Sparekasser" enligt den danska lagen om finansverksamhet.
- c) I Finland: Institut som är registrerade som "Säästöpankki" eller "Sparbank" enligt "Säästöpankkilaki" eller "Sparbankslag".
- d) I Tyskland: Institut som är registrerade som "Sparkasse" enligt följande:
 - 1) "Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)"
 - 2) "Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG)" i Bayern.
 - 3) "Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 4) "Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)".
 - 5) "Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)".
 - 6) "Hessisches Sparkassengesetz".
 - 7) "Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)".
 - 8) "Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)".
 - 9) "Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 10) "Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz".
 - 11) "Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)".
 - 12) "Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe".
 - 13) "Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)".
 - 14) "Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 15) "Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)".

e) I Spanien: Institut som är registrerade som "Cajas de Ahorros" enligt "Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular".

f) I Sverige: Institut som är registrerade som "sparbank" enligt sparbankslagen (1987:619).

3. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, ska institutet med avseende på kärnprimärkapital och i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, får summan av kapital, reserver och delårs- eller årsöverskott enligt tillämplig nationell lag inte delas ut till innehavare av kärnprimärkapitalinstrument. Detta villkor ska anses vara uppfyllt även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger innehavarna rätt till en del av överskottet och reserverna från den löpande verksamheten, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag, förutsatt att denna del står i proportion till deras bidrag till kapitalet och reserverna eller, om det är tillåtet enligt nationell lag, i enlighet med en alternativ ordning. Institutet får ge ut kärnprimärkapitalinstrument som i händelse av obestånd eller likvidation ger innehavaren en rätt till reserver som inte behöver stå i proportion till bidraget till kapital och reserver, under förutsättning att villkoren i artikel 29.4 och 29.5 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

Artikel 6

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ömsesidigt bolag enligt artikel 27.1 a i i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett ömsesidigt bolag vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om villkoren i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

a) I Danmark: Föreningar ("Foreninger") eller fonder ("Fonde") som härrör från ombildningen av försäkringsbolag ("Forsikringsselskaber"), bostadslåneinstitut ("Realkreditinstitutter"), sparbanker ("Sparekasser"), kooperativa sparbanker ("Andelskasser") och sammanslutningar av kooperativa sparbanker ("Sammenslutninger af andelskasser") till aktiebolag i enlighet med den danska lagen om finansverksamhet.

b) I Irland: Institut som registrerats som "building societies" enligt "Building Societies Act 1989".

c) I Förenade kungariket: Institut som är registrerade som "building societies" enligt "Building Societies Act 1986"; institut som är registrerade som "savings bank" enligt "Savings Bank (Scotland) Act 1819".

3. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska institutet i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska hela beloppet eller ett delbelopp av summan av kapital eller reserver ägas av institutets medlemmar, som inte under ordinarie verksamhet får direkt del av reserverna, framför allt inte genom lämnande av utdelningar. Dessa villkor anses uppfyllda även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger rätt till överskott och reserver, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag.

Artikel 7

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ett liknande institut enligt artikel 27.1 a iv i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om samtliga villkor i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

a) I Österrike: "Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken" enligt "Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)".

b) I Finland: Institut som är registrerade som "Hypoteekkiyhdistys" eller "Hypoteksförening" enligt "Laki hypoteekkiyhdistyksistä" eller "Lag om hypoteksföreningar".

3. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska institutet i enlighet med nationell lag eller bolagets stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska även ett eller flera av följande villkor vara uppfyllda:

a) Om innehavarna (som kan men inte behöver vara medlemmar av institutet) av de kärnprimärkapitalinstrument som avses i punkt 3 har möjlighet att utträda i enlighet med tillämplig nationell lag, kan de också ha rätt att kräva att institutet ska återlösa kapitalinstrumentet, men endast med förbehåll för begränsningarna i nationell lag, bolagets stadgar, förordning (EU) nr 575/2013 och denna förordning. Detta får inte förhindra att institutet i enlighet med nationell lag till medlemmar och icke-medlemmar ger ut kärnprimärkapitalinstrument som uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte ger rätt att kräva att institutet återlöser kapitalinstrumentet.

b) Summan av kapital, reserver och delårs- eller årsöverskott får enligt tillämplig nationell lag inte delas ut till innehavare av kärnprimärkapitalinstrument. Det villkoret anses vara uppfyllt även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger innehavarna rätt till en del av överskottet och reserverna från den löpande verksamheten, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag, förutsatt att den delen står i proportion till deras bidrag till kapitalet och reserverna eller, om det är tillåtet enligt nationell lag, i enlighet med en alternativ ordning. Institutet får ge ut kärnprimärkapitalinstrument som i händelse av obestånd eller likvidation ger innehavaren rätt till reserver som inte behöver stå i proportion till bidraget till kapital och reserver, under förutsättning att villkoren i artikel 29.4 och 29.5 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

c) Hela beloppet eller ett delbelopp av summan av kapital och reserver ägs av institutets medlemmar, som inte under ordinarie verksamhet får direkt del av reserverna, framför allt inte genom lämnande av utdelningar.

Underavsnitt 3

Indirekt finansiering

Artikel 8

Indirekt finansiering av kapitalinstrument enligt artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Indirekt finansiering av kapitalinstrument enligt artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska anses vara finansiering som inte är direkt.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska direkt finansiering avse situationer då ett institut har beviljat ett lån eller annan finansiering i någon form till en investerare som används för köp av dess kapitalinstrument.

3. Direkt finansiering ska också inbegripa finansiering för andra ändamål än förvärv av ett instituts kapitalinstrument som beviljas en fysisk eller juridisk person som har ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet i den mening som avses i artikel 4.36 i förordning (EU) nr 575/2013, eller som betraktas som närstående i den mening som avses i definitionerna i punkt 9 av Internationell redovisningsstandard (IAS) 24 "Upplysningar om närstående" som i unionen tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽¹⁾, med beaktande av eventuella ytterligare riktlinjer som fastställts av den behöriga myndigheten, om institutet inte kan visa att det uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Transaktionen genomförs på liknande villkor som andra transaktioner med tredje part.
- b) Den fysiska eller juridiska personen eller den närstående behöver inte förlita sig till utdelningar eller till försäljning av de kapitalinstrument som innehas för att bära kostnaderna för ränta och återbetalning av finansieringen.

Artikel 9

Tillämpliga former och art av indirekt finansiering av kapitalinstrument i enlighet med artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Tillämplig form och art av indirekt finansiering av förvärv av ett instituts kapitalinstrument ska inbegripa följande:

- a) Sådan finansiering vid utgivandet eller därefter av en investerarens förvärv av ett instituts kapitalinstrument som genomförs av enheter som institutet direkt eller indirekt kontrollerar eller av enheter som omfattas av något av följande:
 - 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
 - 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
 - 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽²⁾ om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat.
- b) Sådan finansiering vid utgivandet eller därefter av en investerarens förvärv av ett instituts kapitalinstrument som genomförs av externa enheter som skyddas av en garanti eller

av användningen av ett kreditderivat eller som säkras på något annat sätt så att kreditrisken överförs till institutet eller till enheter som institutet har direkt eller indirekt kontroll över eller till enheter som omfattas av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
 - 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
 - 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.
- c) Finansiering av en låntagare som överlåter finansieringen till förvärvets slutliga investerare, vid utgivandet av ett instituts kapitalinstrument eller därefter.

2. För att anses vara indirekt finansiering i enlighet med punkt 1 måste även följande villkor i förekommande fall vara uppfyllda:

- a) Investeraren omfattas inte av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
- 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör. Vid tillämpningen ska en investerare anses omfattas av utvidgad aggregerad beräkning, om det berörda kapitalinstrumentet omfattas av konsolidering eller utvidgad aggregerad beräkning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, så att flerfaldig användning av kapitalbasen och skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet förhindras. Om godkännande inte har inhämtats från den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska villkoret anses vara uppfyllt om båda de enheter som avses i punkt 1 a och institutet är medlemmar av samma institutionella skyddssystem och enheterna drar av medlen för förvärv av institutets kapitalinstrument i enlighet med artiklarna 36.1 f–i, 56 a–d och 66 a–d i förordning (EU) nr 575/2013, enligt vad som är tillämpligt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

- 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.

b) Den externa enheten omfattas inte av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
- 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkningen eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
- 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.

3. Vid bedömningen av om förvärvet av ett kapitalinstrument avser direkt eller indirekt finansiering enligt artikel 8, ska det berörda beloppet minskas med enskilt bedömda avsättningar.

4. För att undvika kvalificering som direkt eller indirekt finansiering enligt artikel 8 och om lånet eller annan form av finansiering eller garantier beviljas en fysisk eller juridisk person som har ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet eller som betraktas som närstående i den mening som avses i punkt 3, ska institutet fortlöpande säkerställa att det inte har tillhandahållit lånet eller annan form av finansiering eller garantier för ändamålet att direkt eller indirekt teckna institutets kapitalinstrument. Om lånet eller annan form av finansiering eller garantier beviljas parter av annat slag, ska institutet utföra denna kontroll så gott det går.

5. I fråga om ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och liknande institut där en kund enligt nationell lag eller institutets stadgar är skyldig att teckna kapitalinstrument för att få ett lån, ska det lånet betraktas som en direkt eller indirekt finansiering om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den behöriga myndigheten anser att teckningsbeloppet är oväsentligt.
- b) Lånets ändamål är inte att förvärva kapitalinstrument i det institut som tillhandahåller lånet.
- c) Teckningen av ett eller flera av institutets kapitalinstrument är nödvändig för att mottagaren av lånet ska bli medlem i ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning eller ett liknande institut.

Underavsnitt 4

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument

Artikel 10

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, sparbanker, kooperativa sammanslutningar och liknande institut i enlighet med artikel 29.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett institut får ge ut kärnprimärkapitalinstrument med möjlighet till inlösen endast om denna möjlighet fastställs i tillämplig nationell lagstiftning.

2. Institutets möjlighet att begränsa inlösen enligt de bestämmelser om kapitalinstrument som avses i artikel 29.2 b och artikel 78.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska inbegripa både rätten att skjuta upp inlösen och rätten att begränsa det belopp som ska lösas in. Institutet ska kunna skjuta upp inlösen eller begränsa det belopp som ska lösas in under en obegränsad period i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska fastställa omfattningen av inlösenbegränsningarna i instrumentens bestämmelserna med utgångspunkt från institutets rådande tillsynssituation med avseende på bland annat följande:

- a) Institutets totala finansiella ställning, likviditet och solvens.
- b) Kärnprimärkapitalets, primärkapitalets och det totala kapitalets storlek i förhållande till den totala riskvägda exponeringen beräknad i enlighet med kraven i artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, det särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i det direktivet.

Artikel 11

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, sparbanker, kooperativa sammanslutningar och liknande institut i enlighet med artikel 29.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Begränsningar av inlösen enligt de avtals- eller lagbestämmelser som reglerar instrumenten får inte förhindra att den behöriga myndigheten ytterligare begränsar inlösen av instrumenten på lämpligt sätt i enlighet med artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna ska bedöma grunderna för inlösenbegränsningar i de avtals- och lagbestämmelser som reglerar instrumentet. De ska kräva att instituten ändrar motsvarande avtalsbestämmelser, om de inte är förvissade om att grunderna för begränsningarna är tillbörliga. Om instrumenten regleras av nationell lagstiftning i avsaknad av avtalsbestämmelser, ska lagstiftningen göra det möjligt för institutet att begränsa inlösen enligt artikel 10.1–3 för att instrumenten ska räknas som kärnprimärkapital.

3. Varje beslut om att begränsa inlösen ska institutet dokumentera internt och rapportera skriftligen till den behöriga myndigheten, inbegripet skälen till att en inlösen helt eller delvis har vägrats eller skjutits upp, utifrån kriterierna i punkt 3.

4. Om flera beslut om att begränsa inlösen fattas under samma tidsperiod, får instituten dokumentera dessa beslut i en enda uppsättning dokument.

AVSNITT 2

Försiktighetsmarginaler

Artikel 12

Begreppet vinst vid försäljning i enlighet med artikel 32.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

1. Med begreppet vinst vid försäljning enligt artikel 32.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska avses varje redovisad försäljningsvinst för institutet som bokförs som en ökning av någon kapitalbaskategori och som hör till framtida marginalintäkter från en försäljning av värdepapperiserade tillgångar när dessa avförs från institutets balansräkning i samband med en värdepapperiseringstransaktion.

2. Den redovisade vinsten vid försäljning ska beräknas som skillnaden mellan a och b med tillämpning av berörd redovisningsram:

a) Nettovärdet av tillgångar som erhållits inklusive eventuell ny erhållen tillgång minus eventuell annan lämnad tillgång eller eventuell ny övertagen skuld.

b) Det bokförda värdet av värdepapperiserade tillgångar eller av den del som avförs från balansräkningen.

3. Med redovisad vinst vid försäljning som tillhör framtida marginalintäkter avses i detta sammanhang förväntad framtida överskottsmarginal enligt definitionen i artikel 242 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 3

Avdrag från poster i kärnprimärkapital

Artikel 13

Avdrag för förluster under innevarande räkenskapsår i enlighet med artikel 36.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

1. För beräkningen av sitt kärnprimärkapital under året ska institutet, oberoende av om det avslutar sina konton för

finansiella transaktioner i slutet av varje delårsperiod, sammanställa sin resultaträkning och dra av eventuella uppkomna förluster från kärnprimärkapitalposter när dessa inträffar.

2. För fastställandet av ett instituts resultaträkning i enlighet med punkt 1 ska intäkter och kostnader beräknas enligt samma förfarande och enligt samma redovisningsstandarder som för redovisningsrapporten vid årets slut. Intäkter och kostnader ska uppskattas försiktigt och tillskrivas den delårsperiod då de uppkom, så att varje delårsperiod bär en rimlig del av förutsedda årsintäkter och årskostnader. Betydande eller icke-återkommande händelser ska beaktas till fullo och utan dröjsmål i den delårsperiod under vilken de inträffar.

3. Om förluster för det innevarande räkenskapsåret redan dragits av från kärnprimärkapitalposter till följd av en delårs- eller helårsrapport, krävs inte något avdrag. Med redovisningsrapport avses vid tillämpningen av denna artikel att resultatet har beräknats efter avslutande av delårs- eller årsräkenskaperna i enlighet med den redovisningsram som institutet omfattas av enligt förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och rådets direktiv 86/635/EEG⁽¹⁾ om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansinstitut.

4. Punkterna 1–3 ska tillämpas på samma sätt på vinster och förluster som ingår i ackumulerat övrigt totalresultat.

Artikel 14

Avdrag för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet i enlighet med artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Avdragen för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet i enlighet med artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska göras enligt punkterna 2 och 3.

2. Avräkningen mellan uppskjutna skattefordringar och tillhörande uppskjutna skatteskulder ska ske separat för varje skattesubjekt. Tillhörande uppskjutna skatteskulder ska begränsas till sådana som uppkommer genom skattelagstiftningen i samma jurisdiktion som de uppskjutna skattefordringarna. Vid beräkningen av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder på gruppnivå ska ett skattesubjekt omfatta samtliga enheter som ingår i samma koncern som betraktas som en skattemässig enhet eller skattemässig konsolidering eller som lämnar en konsoliderad självdeklaration enligt tillämplig nationell lag.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut.

3. Det belopp för tillhörande uppskjutna skatteskulder som får avräknas mot uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet ska motsvara skillnaden mellan beloppet i a och beloppet i b:

- a) Beloppet för uppskjutna skatteskulder som redovisas enligt tillämplig redovisningsram.
- b) Beloppet för tillhörande uppskjutna skatteskulder avseende immateriella tillgångar och förmånsbestämda pensionsplaner.

Artikel 15

Avdrag för förmånsbestämda pensionsfondstillgångar i enlighet med artiklarna 36.1 e och 41.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Den behöriga myndigheten får endast bevilja det förhandstillstånd som avses i artikel 41.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, om den obegränsade möjligheten att använda förmånsbestämda pensionsfondstillgångar medför omedelbar och oinskränkt åtkomst till tillgångarna, exempelvis när användningen av tillgångarna inte hindras av en begränsning av något slag och det inte finns några krav från tredje part på tillgångarna.

2. Oinskränkt åtkomst till tillgångarna torde föreligga om institutet inte är skyldigt att begära och ta emot uttryckligt tillstånd från pensionsfondens förvaltare eller pensionsmottagarna varje gång överskottsmedel i planen används.

Artikel 16

Avdrag för förutsebara skattepålagor i enlighet med artiklarna 36.1 l och 56 f i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet tillämpar en redovisningsram och redovisningsprinciper som föreskriver full redovisning av innevarande och uppskjutna skatteskulder avseende transaktioner och andra händelser som redovisas i balansräkningen eller resultaträkningen, får institutet anse att förutsebara skattepålagor redan har beaktats. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag har gjort, antingen enligt tillämpliga redovisningsstandarder eller enligt andra justeringar.

2. Om institutet beräknar sitt kärnprimärkapital på grundval av redovisningar som utarbetats i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, anses villkoret i punkt 1 vara uppfyllt.

3. Om villkoret i punkt 1 inte är uppfyllt, ska institutet minska sina kärnprimärkapitalposter med det uppskattade belopp för innevarande och uppskjutna skattepålagor som ännu inte redovisats i balansräkningen och resultaträkningen avseende transaktioner och andra händelser som redovisats i balansräkningen eller resultaträkningen. Innevarande och uppskjutna

skattepålagors beräknade belopp ska fastställas med en metod som är likvärdig med den metod som föreskrivs i förordning (EG) nr 1606/2002. Uppskjutna skattepålagor beräknade belopp får inte nettas mot uppskjutna skattefordringar som inte är upptagna i redovisningen.

AVSNITT 4

Andra avdrag för poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

Artikel 17

Andra avdrag för kapitalinstrument i finansinstitut i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Innehav av kapitalinstrument i finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.26 i förordning (EU) nr 575/2013 ska dras av i enlighet med följande beräkningar:

- a) Från kärnprimärkapitalposter ska utan några begränsningar alla instrument dras av som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för det finansinstitut som gav ut dem och, om finansinstitutet omfattas av solvenskrav, som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas.
- b) Alla instrument som betraktas som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för utgivaren och, om finansinstitutet inte är föremål för solvenskrav, som är eviga, absorberar den främsta och proportionellt största andelen av förluster när de inträffar, som prioriteras efter alla andra fordringar i händelse av insolvens och likvidation och inte har några preferensutdelningar eller förutbestämda utdelningar, ska dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottsposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottsbeloppet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalet.
- d) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottsposter. Om primärkapitaltillskottet är otillräckligt, ska återstående överskjutande belopp dras av från kärnprimärkapitalposter.
- e) Eventuella andra instrument som ingår i finansinstitutets kapitalbas enligt tillämplig tillsynsordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga, ska dras av från kärnprimärkapitalposter.

2. I de fall som avses i punkt 3, ska instituten tillämpa avdragen enligt förordning (EU) nr 575/2013 för innehav i kapitalinstrument på grundval av motsvarande avdragsmetod. Vid tillämpningen av denna punkt ska motsvarande avdragsmetod innebära en metod där avdraget tillämpas på samma kapitalkomponent som kapitalet skulle kvalificeras för om det gavs ut av institutet självt.

3. De avdrag som avses i punkt 1 får inte tillämpas i följande fall:

- a) Om finansinstitutet godkänts av och är föremål för tillsyn av en behörig myndighet och omfattas av tillsynskrav som är likvärdiga med dem som tillämpas på institut enligt förordning (EU) nr 575/2013. Detta tillvägagångssätt ska tillämpas på finansinstitut från tredjeland endast om en likvärdighetsbedömning av tillsynsordningen i det berörda tredjelandet har genomförts i enlighet med den förordningen och det har konstaterats att den tillsynsordningen minst motsvarar den tillsynsordning som tillämpas i unionen.
- b) Om finansinstitutet är ett institut för elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ⁽¹⁾ och inte åtnjuter valfria undantag enligt artikel 9 i det direktivet.
- c) Om finansinstitutet är ett betalningsinstitut i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG ⁽²⁾ och inte omfattas av ett undantag enligt artikel 26 i det direktivet.
- d) Om det finansiella institutet är en förvaltare av en alternativ investeringsfond i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾ eller ett förvaltningsbolag i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽⁴⁾.

Artikel 18

Kapitalinstrument i försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Innehav av kapitalinstrument i försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som omfattas av en

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EG av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juni 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

solvensordning som antingen har bedömts som icke-likvärdig den som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG och i enlighet med förfarandet i artikel 227 i det direktivet, eller som inte har bedömts alls, ska dras av på följande sätt:

- a) Alla instrument som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för de försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som gav ut dem och som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas utan några begränsningar enligt tredjelandets ordning ska dras av från kärnprimärkapitalposter.
- b) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottposter. Om detta överskjutande belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det återstående överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- d) För försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som omfattas av tillsynsmässiga solvenskrav, ska från kärnprimärkapitalposter eventuella andra instrument dras av som ingår i landets försäkringsföretags och återförsäkringsföretags kapitalbas enligt tillämplig solvensordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga.

2. Om tredjelandet vars solvensordning, inklusive bestämmelser om kapitalbasen, har bedömts som likvärdig den som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG och i enlighet med förfarandet i artikel 227 i det direktivet, ska innehav av kapitalinstrument i tredjelandets försäkrings- eller återförsäkringsföretag behandlas som innehav av kapitalinstrument i försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG.

3. I de fall som avses i punkt 2 i denna artikel, ska institut för innehav av försäkringsposter i kapitalbasen tillämpa avdragen i artiklarna 44 b, 58 b och 68 b i förordning (EU) nr 575/2013, enligt vad som är tillämpligt.

Artikel 19

Kapitalinstrument i företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

Innehav av kapitalinstrument i företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet ska dras av på följande sätt:

- a) Alla instrument som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för det företag som gav ut dem och som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas utan några begränsningar ska dras av från kärnprimärkapitalet.
- b) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottposter. Om detta belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det återstående överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- d) Eventuella andra instrument som ingår i finansinstitutets kapitalbas enligt tillämplig solvensordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga, ska dras av från kärnprimärkapitalet.

KAPITEL III

PRIMÄRKAPITALTILLSKOTT

AVSNITT 1

Form och art av incitament till inlösen

Artikel 20

Form och art av incitament till inlösen i enlighet med artiklarna 52.1 g och 63 h i förordning (EU) nr 575/2013

1. Med incitament till inlösen avses alla funktioner som på utgivningsdagen inger en förväntan om att kapitalinstrumentet troligen kommer att lösas in.
2. De incitament som avses i punkt 1 ska omfatta följande former:
 - a) En köpoption kombinerad med en ökning av instrumentets räntemarginaler, om köpoptionen inte utnyttjas.
 - b) En köpoption kombinerad med ett krav eller en investeringsoption om att konvertera instrumentet till ett kärnprimärkapitalinstrument, om köpoptionen inte utnyttjas.

- c) En köpoption kombinerad med en förändring av referensräntan, om räntemarginalen över den andra referensräntan är större än förskottsbetalningen minus swappräntan.
- d) En köpoption kombinerad med en ökning av inlösenbeloppet i framtiden.
- e) En försäljningsoption kombinerad med en ökning av instrumentets räntemarginal eller en ändring av referensräntan om räntemarginalen över den andra referensräntan är större än förskottsbetalningen minus swappräntan, om instrumentet inte säljs.
- f) En marknadsföring av instrumentet på ett sätt som låter investerare förstå att instrumentet kommer att köpas.

AVSNITT 2

Konvertering eller nedskrivning av kapitalbeloppet

Artikel 21

Arten av uppskrivningen av kapitalbeloppet efter en nedskrivning i enlighet med artiklarna 52.1 n och 52.2 c ii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Nedskrivningen av kapitalbeloppet ska tillämpas proportionellt för alla innehavare av primärkapitaltillskottinstrument som inbegriper en liknande nedskrivningsmekanism och en identisk utlösningsnivå.
2. Om nedskrivningen ska betraktas som tillfällig måste alla följande villkor vara uppfyllda:
 - a) Alla utdelningar som ska betalas efter en nedskrivning ska baseras på det reducerade kapitalbeloppet.
 - b) Uppskrivningar ska baseras på institutets vinster efter det att institutet har fattat ett formellt beslut som bekräftar den slutliga vinsten.
 - c) Varje uppskrivning av instrumentet eller kupongbetalningar för det minskade kapitalbeloppet ska ske efter institutets eget val med förbehåll för de begränsningar som följer av punkterna d–f och institutet är inte skyldigt att genomföra eller påskynda en uppskrivning under vissa omständigheter.
 - d) En uppskrivning ska genomföras proportionellt mellan liknande primärkapitaltillskottinstrument som har varit föremål för en nedskrivning.
 - e) Det maximibelopp som ska tillföras summan av instrumentets uppskrivningar, tillsammans med kupongbetalningar för det reducerade kapitalbeloppet, ska vara lika med institutets vinst multiplicerad med det belopp som erhålls genom att dividera det belopp som fastställts i punkt 1 med det belopp som fastställts i punkt 2:
 - 1) Summan av det nominella beloppet före nedskrivning för institutets samtliga primärkapitaltillskottinstrument som har varit föremål för en nedskrivning.
 - 2) Institutets totala kärnprimärkapital.

f) Summan av alla uppskrivningsbelopp och kupongbetalningar för det reducerade kapitalbeloppet ska behandlas som en betalning som leder till en minskning av kärnprimärkapitalet och ska tillsammans med andra utdelningar för kärnprimärkapitalinstrument omfattas av begränsningarna för det högsta utdelningsbara beloppet enligt artikel 141.2 i direktiv 2013/36/EU så som det införlivats i nationell rätt.

3. Vid tillämpningen av 2 e ska beräkningen göras vid den tidpunkt då uppskrivningen genomförs.

Artikel 22

Förfaranden och tidpunkt för fastställande av att en utlösande händelse har inträffat i enlighet med artikel 52.1 n i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet har fastställt att kärnprimärkapitalkvoten har fallit under den nivå som aktiverar konvertering eller nedskrivning av instrumentet till den nivå där de krav som föreskrivs i avdelning II del ett i förordning (EU) nr 575/2013 blir tillämpliga, ska institutets ledningsorgan eller annat berört organ i institutet utan dröjsmål fastställa att en utlösande händelse har inträffat och att det föreligger en oåterkallelig skyldighet att skriva ned eller konvertera instrumentet.

2. Det belopp som ska skrivas ned eller konverteras ska fastställas så snart som möjligt och inom högst en månad från den tidpunkt då det fastställts att den utlösande händelsen har inträffat enligt punkt 1.

3. Den behöriga myndigheten får kräva att den maximala tidsfristen på en månad enligt punkt 2 minskas i de fall då myndigheten bedömer att det belopp som ska konverteras eller skrivas ned har fastställts med tillräcklig säkerhet och myndigheten anser att det krävs en omedelbar konvertering eller nedskrivning.

4. Om det krävs en oberoende granskning av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras enligt de bestämmelser som reglerar primärkapitaltillskottinstrumentet, eller om den behöriga myndigheten kräver en oberoende granskning för att fastställa det belopp som ska skrivas ned eller konverteras, ska ledningsorganet eller annan behörigt organ för institutet se till att detta sker omedelbart. Den oberoende granskningen ska genomföras så snart som möjligt och inte förhindra att institutet skriver ned eller konverterar primärkapitaltillskottinstrumentet och uppfyller kraven i punkterna 2 och 3.

AVSNITT 3

Egenskaper hos instrument som kan hindra rekapitalisering

Artikel 23

Egenskaper hos instrument som kan hindra rekapitalisering i enlighet med artikel 52.1 o i förordning (EU) nr 575/2013

Egenskaper som kan hindra rekapitalisering av ett institut ska inbegripa bestämmelser som kräver att institutet ersätter

befintliga innehavare av kapitalinstrument, om ett nytt kapitalinstrument ges ut.

AVSNITT 4

Användning av specialföretag för indirekt utgivning av kapitalbasinstrument

Artikel 24

Användning av specialföretag för indirekt utgivning av kapitalbasinstrument i enlighet med artiklarna 52.1 p och 63 n i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet eller en enhet inom gruppen enligt kapitel 2 avdelning II i del ett av förordning (EU) nr 575/2013 ger ut ett kapitalinstrument som tecknas av ett specialföretag, får detta kapitalinstrument inte på institutnivå eller på den ovannämnda enhetens nivå redovisas som kapital av en högre kvalitet än den lägsta kvalitet av det kapital som ges ut till specialföretaget och det kapital som specialföretaget ger ut till tredje part. Detta krav ska gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer vid tillämpningen av tillsynskraven.

2. Rättigheterna för innehavare av instrument som ges ut av ett specialföretag får inte vara mer förmånliga än om instrumentet hade getts ut direkt av institutet eller av en enhet i gruppen enligt kapitel 2 avdelning II i del ett av förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA KRAV

AVSNITT 1

Indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav

Artikel 25

Försiktighetsmarginal som krävs vid skattningar för beräkning av exponeringar som används som alternativ till underliggande exponeringar i enlighet med artikel 76.2 i förordning (EU) nr 575/2013

1. En skattning är tillräckligt försiktig, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Om investeringsmandatet för indexet specificerar att ett kapitalinstrument i en enhet inom finanssektorn som ingår i indexet inte får överskrida en maximal procentandel av indexet, använder institutet den procentandelen som en skattning av det värde av innehavet som dras av från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott eller supplementärkapital i enlighet med artikel 17.2, eller också från kärnprimärkapitalposter, i situationer där institutet inte kan fastställa innehavets exakta art.

b) Om institutet inte kan fastställa den maximala procentandelen enligt punkt a och om indexet, enligt investeringsmandatet eller annan relevant information, inkluderar kapitalinstrument i enheter inom finanssektorn, drar institutet av indexinnehavens hela belopp från sina kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 17.2, eller också från kärnprimärkapitalposter, i situationer där institutet inte kan fastställa innehavets exakta art.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla:

a) Ett indirekt innehav som uppkommer genom ett indexinnehav ska bestå av den andel av indexet som investerats i kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument i de enheter inom finanssektorn som ingår i indexet.

b) Ett index ska inbegripa men vara inte begränsat till indexfonder, aktie- eller obligationsindex eller varje annat system där det underliggande instrumentet är ett kapitalinstrument som getts ut av en enhet inom finanssektorn.

Artikel 26

Innebörden av operativt betungande enligt artikel 76.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Vid tillämpningen av artikel 76.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska med operativt betungande avses situationer då genomlysningmetoder för kapitalinnehav i enheter inom finanssektorn på fortlöpande basis är omotiverade enligt de behöriga myndigheternas bedömning. Vid sin bedömning av arten av operativt betungande situationer ska de behöriga myndigheterna beakta dessa positioners låga väsentlighet och den korta innehavsperioden. En innehavsperiod av kort varaktighet ska kräva att institutet kan styrka att indexet har stark likviditet.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en position anses ha låg väsentlighet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den enskilda nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, överskrider inte 2 % av kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Den totala nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, överskrider inte 5 % av kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Summan av den totala nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, och av alla andra innehav som ska dras av enligt artikel 36.1 h i förordning (EU) nr 575/2013 överskrider inte 10 % av

kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 2

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbasen

Artikel 27

Innebörden av hållbar för institutets inkomstkacapitet i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

Med hållbar för institutets inkomstkacapitet i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 avses att institutets lönsamhet, enligt den behöriga myndighetens bedömning, fortsätter att vara sund eller inte uppvisar någon negativ förändring efter det att instrumenten ersatts med kapitalbasinstrument av lika eller högre kvalitet, på den dagen och i den förutsebara framtiden. Vid sin bedömning ska den behöriga myndigheten beakta institutets lönsamhet i stressituationer.

Artikel 28

Processen och uppgiftskraven för en ansökan från ett institut om att genomföra inlösen, reduceringar och återköp i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Inlösen, reduceringar och återköp av kapitalbasinstrument får inte tillkännages innehavare av instrumenten, innan institutet har fått förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten.

2. Om det föreligger tillräcklig visshet om att inlösen, reduktion och återköp förväntas ske och förhandsgodkännande har inhämtats från den behöriga myndigheten, ska institutet innan inlösen, reduceringar eller återköp faktiskt sker dra av motsvarande belopp som ska lösas in, reduceras eller återköpas. Tillräcklig visshet anses föreligga i synnerhet om institutet offentligt har tillkännagett sin avsikt att lösa in, reducera eller återköpa ett kapitalbasinstrument.

3. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1 och 2 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 29

Inlämning av en ansökan från ett institut om att genomföra inlösen, reduceringar och återköp i enlighet med artiklarna 77 och 78 i förordning (EU) nr 575/2013 och lämpliga begränsningar av inlösen i enlighet med artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett institut ska lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten innan det reducerar eller återköper kärnprimärkapitalinstrument eller köper, löser in eller återköper primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument.

2. Ansökan får inbegripa en plan om att under en begränsad tidsperiod genomföra åtgärder som förtecknas i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 för flera kapitalinstrument.

3. Vid återköp av kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument för marknadsgarantändamål, får de behöriga myndigheterna i enlighet med kriterierna i artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013 ge sitt förhandsgodkännande av åtgärder förtecknade i artikel 77 i den förordningen och för ett visst förutbestämt belopp.

a) För kärnprimärkapitalinstrument får detta belopp inte överskrida det lägre av följande belopp:

1) 3 % av den berörda utgivningens belopp.

2) 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överskrider summan av kraven på kärnprimärkapitalet enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i det direktivet.

b) För primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument får detta förutbestämde belopp inte överskrida det lägre av följande belopp:

1) 10 % av den berörda utgivningens belopp.

2) 3 % av det totala beloppet för kvarvarande primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument, enligt vad som är tillämpligt.

4. Behöriga myndigheter får också ge sitt förhandsgodkännande av de åtgärder som förtecknas i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013, om de berörda kapitalbasinstrumenten har förmedlats till institutets anställda som en del av deras ersättning. Institutet ska informera de behöriga myndigheterna om kapitalbasinstrument köps för sådana ändamål och dra av dessa instrument från kapitalbasen enligt en motsvarande avdragsmetod under den tid de innehas av institutet. Ett avdrag enligt motsvarande basis krävs inte längre om kostnaderna för en åtgärd enligt denna punkt redan ingår i kapitalbasen till följd av en delårs- eller årsredovisningsrapport.

5. En behörig myndighet får ge sitt förhandsgodkännande i enlighet med kriterierna i artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013 för åtgärder förtecknade i artikel 77 i den förordningen och för ett visst förutbestämt belopp, om beloppet för kapitalbasinstrument som ska köpas, lösas in eller återköpas är oväsentligt i förhållande till det kvarvarande beloppet för motsvarande utgivning efter att köpet, inlösen eller återköpet har verkställts..

6. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1–5 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 30

Innehåll i ansökan som institutet ska lämna in i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Den ansökan som avses i artikel 29 ska åtföljas av följande upplysningar:

a) En välgrundad förklaring till varför någon av de åtgärder som avses i artikel 29.1 genomförs.

b) Information om kapitalkrav och kapitalbuffertar som omfattar minst en treårsperiod, inklusive kapitalbasens nivå och sammansättning före och efter det att åtgärden genomförts samt åtgärdens inverkan på lagstadgade krav.

c) Effekten på institutets lönsamhet av att ersätta ett kapitalinstrument i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

d) En utvärdering av de risker som institutet är eller kan komma att bli exponerat för samt om kapitalbasnivån säkerställer tillräcklig täckning av dessa risker, inklusive stresstest av huvudrisker som visar potentiella förluster under olika scenarier.

e) Andra upplysningar som den behöriga myndigheten anser sig behöva för att kunna bevilja tillstånd i enlighet med artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Den behöriga myndigheten ska göra undantag från inlämnandet av en del av de upplysningar som förtecknas i punkt 2, om den försäkrat sig om att den redan har tillgång till dessa.

3. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1 och 2 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 31

Tidpunkter för den ansökan som institutet ska lämna in och den behöriga myndighetens behandling i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Institutet ska till den behöriga myndigheten lämna in en fullständig ansökan och den information som avses i artiklarna 29 och 30 senast tre månader före den dag då de åtgärder som anges i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 tillkännages innehavarna av instrumenten.

2. De behöriga myndigheterna får genom beslut i varje enskilt fall tillåta att institut under exceptionella omständigheter lämnar in den ansökan som avses i punkt 1 inom en kortare tidsfrist än tremånadersperioden.

3. Den behöriga myndigheten ska behandla en ansökan aningen inom den tidsfrist som avses i punkt 1 eller den tidsfrist som avses i punkt 2. De behöriga myndigheterna ska beakta eventuell ny information som de tar emot under denna frist om de anser att denna information är väsentlig. De behöriga myndigheterna ska påbörja behandlingen av ansökan först när de har försäkrat sig om att den information som krävs enligt artikel 28 har erhållits från institutet.

Artikel 32

Ansökningar om inlösen, reduceringar och återköp från ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande institut i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. När det gäller ömsesidiga bolags, kooperativa sammanslutningars, sparbankers eller liknande instituts inlösen av kärnprimärkapitalinstrument, ska den behöriga myndigheten tillställas en ansökan enligt artikel 29.1, 29.2 och 29.6 samt den information som avses i artikel 30.1 med samma frekvens som institutets behöriga organ använder för prövning av inlösen.

2. De behöriga myndigheterna får ge förhandstillstånd till en åtgärd som avses i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 för ett visst förutbestämt belopp som ska lösas in, netto efter tecknade nya inbetalda kärnprimärkapitalinstrument under en period på upp till ett år. Det förutbestämde beloppet får uppgå till 2 % av kärnprimärkapitalet, om myndigheten förvissat sig om att åtgärden inte kan hota institutets nuvarande eller framtida solvens.

AVSNITT 3

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen

Artikel 33

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen i enlighet med artikel 79.1 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett tillfälligt undantag får inte överskrida den tidsrymd som förutsetts i planen om finansiellt bistånd. Undantaget får inte beviljas för en längre period än fem år.

2. Undantaget ska tillämpas enbart för nya innehav av instrument i den enhet inom finanssektorn som är föremål för det finansiella biståndet.

3. Vid tillämpningen av ett tillfälligt undantag för avdrag från kapitalbasen får en behörig myndighet bedöma att de tillfälliga

innehav som avses i artikel 79.1 i förordning (EU) nr 575/2013 syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda en enhet inom finanssektorn, om åtgärden genomförs enligt en plan och har godkänts av den behöriga myndigheten samt om det i planen tydligt anges etapper, tidpunkter och mål samt interaktionen mellan de tillfälliga innehaven och det finansiella biståndet.

KAPITEL V

MINORITETSINTRESSEN OCH PRIMÄRKAPITALTILLSKOTT- OCH SUPPLEMENTÄRKAPITALINSTRUMENT UTGIVNA AV DOTTERFÖRETAG

Artikel 34

De typer av tillgångar som i enlighet med artikel 83.1 i förordning (EU) nr 575/2013 kan hänföra sig till driften av specialföretag samt innebörden av begreppen minimal och obetydlig avseende kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital utgivet av specialföretag

1. Ett specialföretags tillgångar ska betraktas som minimala och obetydliga om båda de följande villkoren är uppfyllda:

- De tillgångar i ett specialföretag som inte utgörs av investeringar i kapitalbasen i dess dotterföretag är begränsade till likvida medel avsedda för betalning av kuponger och inlösen av kapitalbasinstrument som löper ut.
- Specialföretagets tillgångar utöver dem som anges i a uppgår till högst 0,5 % av specialföretagets genomsnittliga totala tillgångar under de senaste tre åren.

2. Vid tillämpningen av 1 b får den behöriga myndigheten tillåta att ett institut använder en högre procentsats förutsatt att båda de följande villkoren är uppfyllda:

- Den högre procentsatsen är nödvändig endast för att täcka specialföretagets driftskostnader.
- Motsvarande nominella belopp överstiger inte 500 000 euro.

KAPITEL VI

FASTSTÄLLANDE AV ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR FÖRORDNING (EU) nr 575/2013 AVSEENDE KAPITALBASEN

Artikel 35

Ytterligare filter och avdrag i enlighet med artikel 481.1 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Justeringarna av poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital enligt artikel 481 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i enlighet med punkterna 2–7.

2. Om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG härrör från poster i kapitalbasen enligt artikel 57 a–c i direktiv 2006/48/EG, ska justeringen användas som kärnprimärkapitalposter.
3. I andra fall än de som omfattas av punkt 1, och om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG har tillämpats på summan av de poster som avses i artikel 57 a–ca i direktiv 2006/48/EG, med beaktande av artikel 154 i det direktivet, ska justeringen avse primärkapitaltillskottposter.
4. Om primärkapitaltillskottsposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse kärnprimärkapitalposter.
5. I andra fall än de som omfattas av punkterna 1 och 2, och om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG har tillämpats på poster i kapitalbasen i den mening som avses i artikel 57 d–h eller summan av kapitalbaserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG, ska justeringen avse supplementärkapitalposter.
6. Om supplementärkapitalposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse primärkapitaltillskottposter.
7. Om supplementärkapital- och primärkapitaltillskottsposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse kärnprimärkapitalposter.

Artikel 36

Poster som är uteslutna från fortsatt tillämpning av äldre regler om kapitalinstrument som inte utgör statligt stöd inom kärnprimärkapital eller primärkapitaltillskott inom kapitalbasens andra kategorier i enlighet med artikel 487.1 och 487.2 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om kapitalbasinstrument tillåts behandlas enligt artikel 487.1 och 487.2 i förordning (EU) nr 575/2013 under perioden 1 januari 2014–31 december 2021, får instrumenten hanteras på detta sätt antingen helt eller delvis. En sådan behandling får inte påverka beräkningen av gränsen enligt artikel 486.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. Kapitalbasinstrument enligt punkt 1 får även behandlas som poster som avses i artikel 484.3 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är poster som avses i artikel 484.3 i den förordningen och förutsatt att beloppet inte längre överskrider de tillämpliga procentsatserna i artikel 486.2 i förordningen.
3. Kapitalbasinstrument enligt punkt 1 får även behandlas som poster som avses i artikel 484.4, förutsatt att de är poster som avses i artikel 484.3 eller artikel 484.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och förutsatt att beloppet inte längre överskrider de tillämpliga procentsatserna i artikel 486.3 i den förordningen.

Artikel 37

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 januari 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande